

Î N C H E I E R E

13 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primarul or. Ceadâr-Lunga împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 19 ianuarie 2017, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Culeva Maria împotriva Primarului or. Ceadâr-Lunga privind anularea dispoziției, obligarea de a-i asigura accesul la serviciu și repararea prejudiciului moral

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2016 Culeva Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului or. Ceadâr-Lunga și a solicitat anularea dispoziției nr.35p din 14 martie 2016 privind suspendarea contractului individual de muncă nr.8-2014 din 04 martie 2014, obligarea de a-i asigura accesul la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 26 august 2016 acțiunea s-a admis parțial și s-a anulat dispoziția Primarului or. Ceadâr-Lunga nr.35p din 14 martie 2016 privind suspendarea contractului individual de muncă nr.8-2014 din 04 martie 2014, cu obligarea pârîntului de a-i asigura Mariei Culeva accesul spre locul de muncă pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de director al ÎM „GCL or. Ceadâr-Lunga” și s-a încasat de la Primarul or. Ceadâr-Lunga în beneficiul Mariei Culeva prejudiciul moral în sumă de 1000 de lei și taxa de stat în bugetul statului suma de 100 de lei. În rest pretențiile reclamantei s-au respins ca neîntemeiate.

În susținerea poziției prima instanță a reținut, că pârîntul nu a prezentat certificatul medical din care s-ar atesta că, Mariei Culeva nu-i este permisă îndeplinirea atribuțiilor de muncă specificate în contractul individual de muncă. Ca urmare, instanța a concluzionat că dispoziția nr.35p din 14 martie 2016 este ilegală, iar reclamantei i s-au încălcat drepturile la muncă, din care considerente, pârîntul este obligat să-i asigure Mariei Culeva accesul la locul de muncă pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de director a ÎM „GCL or. Ciadâr-Lunga”.

La fel, prima instanță a reținut că prin acțiunile angajatorului reclamantei i s-au

cauzat suferințe psihice.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 19 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de Primarul or. Ceadâr-Lunga și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 11 aprilie 2017 Primarul or. Ceadâr-Lunga a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 19 ianuarie 2017, solicitând casarea acestora cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale cauzei, menționând că, instanțele inferioare au interpretat eronat normele de drept material, iar actele de dispoziție emise de acestea sunt ilegale.

Susține, că din partea reclamantei nu au fost prezentate probe care ar atesta că instituțiile medicale permit ultimei îndeplinirea atribuțiilor de serviciu în stare de stres psihoemoțional, iar în calitate de angajator, a executat obligațiile prevăzute la art. 10 alin. (1) și (3) lit.a), b) din Legea securității și sănătății în muncă nr.186 din 10 iulie 2008.

Afirmă, că încasarea sumei cu titlu de prejudiciu moral nu este probată și raporturile de muncă cu intimata au fost suspendate în vederea evitării riscurilor profesionale.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil pentru următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate.

Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

Colegiul constată, că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel.

Asemenea temeii nu se regăsește în art.432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate intervine în materia probațiunii doar sub aspectul procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea

de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe acestea rezultă.

Colegiul reține, că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Din aceleași raționamente descrise supra, instanța de recurs nu poate reține nici cele invocate de recurent, precum că încasarea sumei cu titlu de prejudiciu moral nu este probată și raporturile de muncă cu intimata au fost suspendate în vederea evitării riscurilor profesionale, or acestea constituie circumstanțe de fapt ale cauzei care nu pot fi puse la baza recursului, reieșind din efectul devolutiv al acestuia.

Nu pot fi reținute nici argumentele, precum că din partea intimatei nu au fost prezentate probe care ar atesta că instituțiile medicale permit ultimei îndeplinirea atribuțiilor de serviciu în stare de stres psihoemoțional, deoarece reprezintă opinia recurentului care nu are la bază suport probatoriu, or potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În altă ordine de idei, instanța de recurs nu poate accepta ca temelie în ordine de recurs relatarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, or circumstanțele date depășesc sfera de examinare a recursului.

Având în vedere cele menționate, recursul declarat de Primarul or. Ceadâr-Lunga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primarul or. Ceadâr-Lunga se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu